

af den Valutaafgift, som han tidligere mente ikke en Gang kunde opkræves med de allerede stipulerede Beløb af moralske Grunde og med moralsk Ret. Den Gang satte det ærede Medlem jo netop den moralske Ret saa stærkt overfor den juridiske; jeg ved ikke, om det ærede Medlem nu mener, at den moralske Ret bliver stærkere, fordi der igen kommer en Konfirmation af den juridiske. Jeg havde ikke troet, at den moralske Ret, som det ærede Medlem og ikke jeg har bragt ind i Diskussionen, var saa let at overvinde, at man kunde komme udenom den blot ved en yderligere Konfirmation af den juridiske Ret. Men det synes at være det ærede Medlems Anskuelse nu, og saa skal jeg ikke modsige ham paa dette Punkt.

Jeg maa beklage, at Vejen til Skattnedsættelser er saa besværlig, som den viser sig her; den skal altsaa nødvendigvis gaa over Skatteforhøjelser. Jeg havde troet, at Vejen til Skattnedsættelser var mere lige til, at det ikke var nødvendigt for rigtigt at kunne forberede de Nedsættelser, man planlagde, først at begynde med at vedtage en Skatteforhøjelse paa 3 Maaneder. Det er en trang Vej, og Ministeriets Fremgangsmaade lover ikke særlig godt for det Resultat, der skal komme ud af at følge denne Vej.

Johannes Jensen: Jeg skal ikke blande mig i den Forhandling, der føres mellem de to tidligere højtærede Finansministre, men vil blot gøre en Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der, da han forrige Gang havde Ordet, i Forbindelse med Udtrykket om Skattefornyelsen talte om Ordspil. Skattefornyelsen er en Virkelighed, men det, det ærede Medlem søger at lægge ind i det foreliggende Lovforslag ved at tale om Skatteforhøjelse, er noget, der vender udad, noget, der skal søge at gøre Indtryk paa Vælgerne, og som intet har med Virkeligheden at gøre. Vi har talt om Skattelettelser, men jeg har ikke lagt Mærke til, at nogen af dem, der stillede sig til Valget i Tilslutning til Partiet Venstre, har talt om, at der skulde røres ved Luksusskatterne. Det var ikke den Ende, vi ønskede at begynde ved. Vi har talt om at lette de tunge Byrder, der hviler paa den skatteydende Befolkning, men det er vor Opfattelse, at de Folk, der køber Vin, Pelsværk og Silke, selv maa mene, at de har Raad til at betale saadanne Varer, ellers købte de dem ikke. De Skatter, vi har ønsket at lette, er dem, der tynger stærkt paa den Del af Befolk-

ningen, der ikke har Raad til at betale. Det er jo for øvrigt ganske midlertidige Love, der er Tale om, men selv om det ikke var det, er det ikke den Slags Skattelettelser, Venstre har tænkt paa; vi ønsker en Lettelse af de Byrder, der hviler paa den store, brede Befolkning, paa de Skuldre, der har vanskeligt ved at bære dem.

Bramsnæs: Til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Johannes Jensen) vil jeg sige, at man dog vist ikke kan komme udenom, at dette er en Skatteforhøjelse. Naar man har vedtaget en Lov, der har skaffet et bestemt Beløb til et bestemt Formaal, og hvis Gyldighed udløber til en bestemt Tid, og det Formaal, som den Gang var til Stede, ikke længere eksisterer, men man alligevel beslutter en Forlængelse af Afgiftsydelserne, maa det dog vist kaldes en Skatteforhøjelse. De, der maa betale denne ekstra Skat, vil dog sikkert være enige med mig i, at det er en Skatteforhøjelse, de er ude for.

Naar det ærede Medlem hævder, at det slet ikke er Meningen at lette Afgiften paa disse Varer, fordi det er Luksusvarer, gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem mener, at disse Skatter skal gøres varige, som de er. Jeg havde dog Indtrykket af, at det var den højtærede Finansministers Mening at forsøge, om de ikke kunde nedsættes noget, men efter det ærede Medlems Udtalelser er det ikke Skatterne paa Vin, Pelsværk og Silke, Venstre har tænkt at ville lette, og det maa vel betyde, at disse Skatter skal gøres permanente, det vil sige ikke alene gælde for 3 Maaneder, men efter det ærede Medlems Teori om, hvor Venstre skal foretage Skattelettelser, gøres permanente. Og saa tror jeg nok, Befolkningen har Ret til at kræve at faa at vide, hvilke Lettelser man vil give dem i Stedet for disse nye permanente Byrder. Det er virkelig let nok at forøge Byrderne for Befolkningen og give Løfte om Lettelser, men det var dog mere naturligt at yde Realiteter i Retning af Lettelse, samtidig med at man forøger Byrderne.

Johannes Jensen: Som ærede Medlemmer vil have bemærket, har jeg ikke talt et Ord om, at de Skatter, her er Tale om, skulde være permanente. Jeg har sagt, at det var ikke Venstres Mening at begynde med disse Skatter, og jeg minder om, at det her ikke blot drejer sig om Tolden paa Silke, Vin og Pelsværk, men om fire forskellige Love, der baade har finansiel, erhvervsmæssig og maaske